

Księga Ezechiela

Rozdział 42

1. Następnie wyprowadził mnie na dziedziniec zewnętrzny po stronie północnej i zawiódł mnie do sali, która leżała naprzeciw odgrodzonego obszaru oraz naprzeciw budynku po stronie północnej. 2. Długość [jego] wynosiła sto łokci, szerokość pięćdziesiąt łokci. 3. Naprzeciw bram na dziedzińcu wewnętrznym oraz naprzeciw kamiennego bruku na dziedzińcu zewnętrznym były galerie jedna naprzeciw drugiej na trzech piętrach. 4. A przed salami była galeria szerokości dziesięciu łokci w stronę wnętrza i długości stu łokci, a drzwi położone były po stronie północnej. 5. Sale górne były węższe od dolnych i środkowych, gdyż galerie zajmowały część przestrzeni. 6. Były one bowiem trzypiętrowe i nie miały kolumn jak kolumny na dziedzińcu, dlatego były one węższe w porównaniu z dolnymi i środkowymi. 7. A mur, który biegł na zewnątrz, równolegle do sal, w kierunku zewnętrznego dziedzińca - naprzeciw sal, miał pięćdziesiąt łokci długości. 8. Albowiem długość sal, które leżały przy dziedzińcu zewnętrznym, wynosiła pięćdziesiąt łokci, a tamtych przed główną budowlą - sto łokci. 9. Poniżej tych sal było wejście od wschodu, jeśli się przychodziło z dziedzińca zewnętrznego. 10. Na szerokość muru dziedzińca, w kierunku południowym, przed odgrodzonym obszarem i przed budynkiem, były sale. 11. Było przed nimi przejście podobne do sal, które były położone ku północy, zarówno co do długości, jak i co do szerokości, ze wszystkimi ich wyjściami, wyposażeniem oraz wejściami. 12. Wejścia do sal południowych były jak wejścia do sali pierwszej... 13. I rzekł do mnie: Sale północne oraz sale południowe, które znajdują się przed odgrodzonym obszarem, są to święte sale, gdzie kapłani, którzy mają prawo przybliżać się do Pana, będą spożywać najświętsze dary; tam mają oni składać najświętsze dary, ofiarę pokarmową, ofiary zadośćuczynienia oraz ofiarę przebłagania, albowiem miejsce to jest święte. 14. A jeśli kapłani powracać będą [od ołtarza], to nie powinni wychodzić z przybytku na zewnętrzny dziedziniec, ale mają tu złożyć szaty, w których sprawowali służbę, albowiem są one święte, i mają włożyć na siebie szaty inne, i dopiero potem zbliżyć się do miejsca przeznaczonego dla ludu. 15. A kiedy ukończył mierzenie wewnętrznych budynków świątyni, wyprowadził mnie na zewnątrz ku bramie zwróconej w kierunku wschodnim i zmierzył wszystko dokoła. 16. Zmierzył stronę wschodnią prętem mierniczym - pięćset łokci. Potem obrócił się 17. i zmierzył stronę północną prętem mierniczym - pięćset łokci. I obrócił się, 18. i zmierzył stronę południową prętem mierniczym - pięćset łokci. 19. Obrócił się i zmierzył stronę zachodnią prętem mierniczym - pięćset łokci. 20. Mierzył z czterech boków, wokół których biegł mur długi na pięćset łokci i szeroki na pięćset łokci, by oddzielić to, co święte, od nieświętego.